

Bilješka o piscu

Miguel de Cervantes Saavedra(1547-1616) je najistaknutiji španjolski pripovjedač i jedan on najvećih romanopisca svjetske književnosti.Rodio se u gradiću Alcala de Henares.U vrijeme njegova rođenja obitelj mu je već bila osiromašena.Školovao se u Madridu i Servilli. U vojsku je stupio kao vrlo mlad čovjek,a u njoj je proživio vrlo burne godine.U bitki kod Lepanta izgubio je ruku.Pet godina proveo je u Alžiru kao zarobljenik maurskih gusara.Nakon povratka u domovinu , radio je kao službenik,pa je ponovno bio vojnik, a književni ga rad nije mogao izvući iz siromaštva.Umro je u Madridu.Cervantes je pisao drame i komedije, novele i romane.

Djela:La Galatea, Bistri vitez don Quijote od Manche.

Podaci izvađeni:

Književnost 2, Kekez - Pandžić,

Profil international, 1996, Zagreb

Cervantesovo karakteriziranje don Quijotea

i Sancho Panze

Don Quijotea Cervantes karakterizira kao: "suhoparnom, mrzovoljnom, hirovitom sinu, natrpanom svakavim mislima, koje nikomu drugom na pamet ne padaju ".Cervantes nas već u prosloru upoznaje sa karakterom svog lika.Djelo se većinom zasniva na sukobu dva svijeta.Tako je don Quijote čista suprotnost od Sancha.Tako je naš vitez "pedesetih i bio snažna

rasta, suhonjav, mršav u licu, velik ranoranilac i ljubitelj lova” dok je naš Sancho imao “golemu trbušinu a nizak rast i tanke noge”.lako je Sancho realan čovjek nije osobito inteligentan, “bez mnogo soli u glavi”, te se dade nagoviriti on strane našeg viteza da pode s njim, obečavši mu pritom namjesništvo nad kakvim otokom ili kraljevstvo koje bude pridobio.Dok don Quijote na tim putovanjima bude živio u svojim fantazijama, Sancho će naprotiv misliti najprije na sebe, svoj trbuš i svoj džep,”Cijele te noći nije don Quijote spavao, nego je premišljao o svojoj vladarici Dulcineji, da udesi po onomu što je čitao u svojim knjigama, kako su vitezovi bez sna provodili mnoge noći po šumama i pustinjama zabavljeni mislima na odabranice svoga srca.Ali nije tako proveo noć Sancho Panza, jer on je ljudski napunio želudac, no nije ga napunio vodom od cikorije, pa je cijelu noć prespavao.”

Dijalog između don Quijotea i Sancha Panze

Djelo se zasniva na sukobu dva svjeta, a to se vidi u dijalozima između don Quijotea i Sancho Panze.Naš bistri vitez zamišlja pustolovine na svakom koraku, te glavom bez obzira srlja u njih ne mareći na Sanchova upozorenja(“ne mareći što mu Sancho Panza dovikuje i kazuje da su ono na što on navaljuje uistinu vjetrenače a nisu gorostasi”).Dok Don Quijote podučava Sancha viteškom kodeksu, Snacho upozorava da će se on toga pridržavati sve dok se sam ne nađe u opasnosti, “ako uzmoram braniti sebe, neću ja mnogo paziti na te zakone”, u tim rječima vidimo da Sancho prestavlja tipičnog renesansnog čovjeka koji neće pustiti da ga netko premlati zbog viteških zakona.Taj način gledanja na svijet Cervantes sukobljava sa fiktivnim pogledom na svijet od strane don Quijota.Taj sukob svjetova Cervantes majstorski prikazuje kroz različite dogodovštine čiji su sudionici don Quijote i Sancho Panza.

Don Quijote poražen ili pobijeden?

Pitanje u naslovu postavljaju si svi čitatelji ovog romana. Don Quijote na kraju svake svoje pustolovine biva poražen, pretučen i ponižen. Ali on upornu nastavlja dalje "da osvećuje krivice, da priskakuje udovicama u pomoć, da zakriljuje djevice". On u svojoj ludosti ide protiv onog što su postali ideali renesansnog čovjeka. U stvari don Quijote donosi ono malo mašte što nedostaje svjetu koji pomalo opada zarobljen u svojoj realnosti. Time don Quijote zadobija simpatije ljudi koje sreće na svojim putovanjima i koji mu pomažu u njegovim svetim ciljevima da bi se malo zabavili. Don Quijote je "doduše pobijeden od tuđe ruke, ali je pobjednik nad samim sobom, a to je, kako mi je on govorio, najveća pobjeda što se može poželjeti".

Donkijotizam

U čestoj je porabi pojam donkijotizam (donkijotstvo, donkijoterija) koji potječe, gledaj čuda, od imena don Quijotea, glavnog lika Cervantesovog romana. Znači smiješan, nesuvremen, besmislen pohvat.

Zaključak

Što je lijepo u njemu

Don Quijote prestavlja dio svakog od nas, i to onaj dio koji vjeruje u njegove priče, ideale i maštanja. Kad on nestane nestane dio svih nas."Kad ne bi bio grijeh protiv ljubavi prema bližnjem, poželio bih da nikada i ne ozdravi don Quijote, jer ako on ozdravi, nestade nam njegovih dosjetaka, pa i dosjetaka perjanika njegova Sancha Panze, a svaka od tih dosjetaka da prevrati i samu melankoniju u radost."

